

מְגִלָּה נְקִירָא

פֶּרֶק רֵאשׁוֹן

מְגִלָּה

י"א רבינו חננאל

ראש
היבית

כי עבדים אנתו. פסוק הוא בסקר עזרא וסוף וט עליו חסד לפני
(2) שרי פרס לתח * עליו מתיב: באש בימי נבוכדנצר. שהטילנו
לתוך הכבשן אימתי ראו כל אפסי ארץ את ישועת אלהינו בימי
סדרכי. שהכיר נגד כל האומות שהלכו אחרות בכל העולם:
* מסורבין. מלוגבין דכר: נעשה תודה אור

[1] לנל
מגל כח
ימייה ד
דלמל ד
ע"ז כ:
קדושין פ"ג
קת"י
[מנתי 1:]
ויקל"ח
תהלים ק"ח
ק"ד קד
משל כט
דכ"ט ד
שס
שס כח
ויקל"ט כ

שונאו של הקדוש ברוך הוא פד. * כי עבדים אנתו וט עליו חסד לפני
כמי שלא היה יכול להושיע: אדם
ולא סף. ז"ל המון רב פתנה
[אמר] מהבא. פתח פתחא והרא פתחא להא פרשתא מהבא * הרפכת אנוש
דכתיב ב"ר. מה שפכת בתוכי *
וליו קוים גר המן שלא היה אדם
רשאי לקנות מהן לעבד: ושמואל
אמר (2) מהבא. פתחא לא
מלכסיס וגו': ואם לא תורישו וגו'. *
לפי אלו נגנשו על שמל שאלו על

מגל כח
ימייה ד
דלמל ד
ע"ז כ:
קדושין פ"ג
קת"י
[מנתי 1:]
ויקל"ח
תהלים ק"ח
ק"ד קד
משל כט
דכ"ט ד
שס
שס כח
ויקל"ט כ

שמלק: אעשה דבם. לפ אלו פנטט כלה אחיו של ראש. כלומר:
דומה לו: פן יצאו. פן מצלו שיעון דעת אחת היה להן: בשש
דחריבו. יסוד יסוד זריזכל צבית המקדש בימי פורק לפני חסדוק
כמו שלמוי דבסקר עזרא (ספ"ד): שמנה. שמנה לטון להם שלא
יכנהיו: * את. לוי: אברהם הוא אברהם.
פסוק הוא דבכרי הימים: שפלא
פעצמו. שלא היה מנרע במלכות:
כי הוא רודה. קתיב בשלמה: בשם
שפלא על תפסח (7) ועל עזה וכו'.
וכי קלמרי פי הוא רודק בכל עבר
הנזק כמו מתפסח ועד עז:
פלאו בכיפה. פתח כל יפשה עקוב:
הא דאמרן. מהולדו ועד כ"ט:
סימן

כי עבדים אנתו וט עליו חסד לפני
אלהינו וט עליו חסד לפני פרס אימתי
בזמן *המן רבי חנינא בר פפא פתח לה
פתחא להא פרשתא מהבא * הרפכת אנוש
לראשו באנו באנו ובמים באש בימי
נבוכדנצר הרשע ובמים בימי פרעה ותוציאנו
לרועה בימי המן רבי יוחנן פתח לה פתחא
להא פרשתא מהבא * זכר חסדו ואמונתו
לביית ישראל ראו כל אפסי ארץ את ישועת אלהינו אימתי ראו כל אפסי
ארץ את ישועת אלהינו בימי מרדכי ואסתר ריש לקיש פתח לה פתחא להא פרשתא מהבא * ארי גוהם רובו
שוקק מושל רשע על עם דל ארי גוהם זה נבוכדנצר הרשע דכתיב ביה * עלה אריה מסבכו דוב שוקק זה
אחשוורוש דכתיב ביה * וארו חיה אחרי תנייה דמיה לדוב * ותני רב יוסף אלו פרסיים שאוכלין ושותין כדוב
ומסורבלין בשך כדוב ומגדלין שער כדוב ואין להם מנוחה כדוב מושל רשע זה המן על עם דל אלו ישראל
שהם דלים מן המצות ר' אלעזר פתח לה פתחא להא פרשתא מהבא * בעצלתים יפד המקרה ובשפלות
דיים ידלוף הבית * בשביל עצלות שהיה להם לישראל שלא עסקו בתורה נעשה שונאו של הקב"ה מד ואין
מד אלא עני שנאמר * ואם מד הוא מערד ואין מקרה אלא הקב"ה שנאמר * המקרה במים עליותיו רב
נתמן בר יחק פתח לה פתחא להא פרשתא מהבא * שיר המעלות לולי ה' שהיה לנו יאמר נא ישראל לולי
ה' שהיה לנו בקום עלינו אדם * אדם ולא מלך רבא פתח לה פתחא להא פרשתא מהבא * ברכות צדיקים
ישמח העם ובמשול רשע יאנח עם המן דכתיב והעיר שושן נאכה רב מתנה אמר מהבא * כי מי גוי גדול
ושמחה ובמשול רשע יאנח עם זה המן דכתיב והעיר שושן נאכה רב מתנה אמר מהבא * כי מי גוי גדול
אשר לו אלהים קרובים אלו רב אשי אמר מהבא * או הנפה אלהים וגו' [א] ויהי בימי אחשוורוש אמר רב יו
והי (6) הדיא דכתיב * והתמפרתם שם לאויביך לעבדים ולשפחות וגו' * ושמעאל אמר * לא מאסתים ולא געלתים
לכלותם לא מאסתים בימי יוונים ולא געלתים בימי נבוכדנצר לכלותם בימי המן להפר בריתי אתם בימי
פרסיים כי אני ה' אלהיהם בימי גוג ונגוג במתנתא תנא לא מאסתים בימי כשדים שהעמדתי להם דניאל
חגיגה מישראל ועוררה ולא געלתים בימי יוונים שהעמדתי להם שמעון הצדיק וחשמונאי ובניו ומתתיה כה"ג
לכלותם בימי המן שהעמדתי להם מרדכי ואסתר להפר בריתי אתם בימי פרסיים שהעמדתי להם של בית
רבי וחכמי דרות פי אני ה' אלהיהם לעתיד לבוא שאין כל אומה ולשון יכולה לשלוט בהם רבי לוי אמר
מהבא * ואם לא תורישו את יושבי הארץ רבי תייא אמר מהבא * והיה כאשר דמיתו לעשות להם אעשה
לכם [ב] אחשוורוש אמר רב אחיו של ראש וכן גילו של ראש אחיו של ראש אחיו של נבוכדנצר הרשע שנקרא
להחריב שנאמר * ובמלכות אחשוורוש פתחלת מלכותו פתחו שמונה על יושבי יהודה וירושלם ושמעאל אמר
שהחריבו פניהם של ישראל בימיו בשולי קדרה ורבי יוחנן אמר כל שזכרו אמר אף לראשו ורבי חנינא
אמר שהכל עשו רשין בימיו שנאמר * וישם המלך אחשוורוש מס הוא אחשוורוש הוא פרשעו מתחילתו
ועד סופו * הוא עשו הוא פרשעו מתחילתו ועד סופו * הוא דתן ואבירים הן פרשעו מתחילתו ועד סופו * הוא
המלך אהו הוא פרשעו מתחילתו ועד סופו * אברהם הוא אברהם הוא בצדקו מתחילתו ועד סופו * הוא אהרן
ומשה הן בצדקו מתחילתו ועד סופו * ודרוד הוא הקטן הוא בקטנותו מתחילתו עד סופו כשם
שבקטנותו הקטן עצמו אצל מי שגדול ממנו ביהודא פתח לה פתחא להא פרשתא מהבא * אצל מי שגדול ממנו
בבבא המולך אמר רב שפלא מעצמו אמרי לה לשבח אמרי לה לגנאי אמרי לה לשבח דלא הנה איניש
דחשיב למקא כותיה ואמרי לה לגנאי דלא הנה חיו למלכותא וממונא ותירא הוא אהרן וקם מהודו ועד
כוש רב ושמעאל חד אמר הודו בסוף העולם וכוש בסוף העולם וחד אמר הודו וכוש גבי הנדי הו קרימי בשם
שפלא על הודו וכוש פד מלך מסוף העולם ועד סופו פייצא בדרך אמה אומר * כי הוא רודה בכל עבר
הנהר מתפסח ועד עזה * רב ושמעאל חד אמר תפסח בסוף העולם ועזה בסוף העולם וחד אמר תפסח ועזה
פיהי הנדי הו קרימי בשם שפלא על תפסח ועל עזה פד מלך על כל העולם כולו שבע ועשרים ומאה מדינה
אמר רב חסדא בפתחיה מלך על שבע ולבסוף מלך על שבע ועשרים ולבסוף מלך על מאה אלא מעתה * השני חיי
עמרם שבע ושלושים ומאה שנה מאי דרשת ביה שאני הכא דקרא ותירא הוא מכרי פתיב מהודו ועד כוש
שבע ועשרים ומאה מדינה למה לי ש"מ לדרשה: תנו רבנן שלשה מלכו שלשה פתחו עולם כולו.
בכיפה ואלו הן אחאב * ואחשוורוש ונבוכדנצר אחאב דכתיב * חיי ה' אלהיה * וכל דלא חשיב
אם יש גוי וממלכה אשר לא שלח אדוני שם לכבשד * וגו' ואי לא דהיה הלכסדרי מוקדון משוס דלא חייכי
מלך עליהו היכי מצי משבע להו נבוכדנצר דכתיב * והיה דגויי ככא אלא כלום פתחיהם לנדיא:
והממלכה אשר לא * יתן את צנאו בעול מלך בכל אחשוורוש הא דאמר סימן

פסוק הוא דבכרי הימים: שפלא
פעצמו. שלא היה מנרע במלכות:
כי הוא רודה. קתיב בשלמה: בשם
שפלא על תפסח (7) ועל עזה וכו'.
וכי קלמרי פי הוא רודק בכל עבר
הנזק כמו מתפסח ועד עז:
פלאו בכיפה. פתח כל יפשה עקוב:
הא דאמרן. מהולדו ועד כ"ט:
סימן
מגל כח
ימייה ד
דלמל ד
ע"ז כ:
קדושין פ"ג
קת"י
[מנתי 1:]
ויקל"ח
תהלים ק"ח
ק"ד קד
משל כט
דכ"ט ד
שס
שס כח
ויקל"ט כ

תהות הג"ח
(6) בני אמר רב יו ויהי
מקיים מה שכמו בתורה
והמתקיים כס: (3) רבי
ד"ה כי עבדים וכו' לפני
מלכי פרס: (2) ד"ה
ושמואל אמר פתח פתחא
מנחל לא מתלמי:
(7) ד"ה כה דלא פריש
תפסח. וי"ח כה דלא פריש
לכס על כס שמך מהודו
ועד כ"ט משוס דלא
ההוד מהודו עד כ"ט
מתחיל ועל זו ח"ף
קאמר אכל כהה חכרי
תפסח ויהי בשמונה
דקרא קיח ויכרי לפתח
דק"ק פי הוא רודה כ"ט:

תהות הג"ח
[א] בני הכס אלכיס
וגו' רב אמר תפסח
והמתקיים כס: כ"ט:
[ב] שם פתח רבי ויהי
כימי אחשוורוש אמר רב
וי ויהי אחשוורוש אמר רב
כ"ט כ"ט:
ד"ה כח
ד"ה א 6 שמוס
מגל כח
ימייה ד
דלמל ד
ע"ז כ:
קדושין פ"ג
קת"י
[מנתי 1:]
ויקל"ח
תהלים ק"ח
ק"ד קד
משל כט
דכ"ט ד
שס
שס כח
ויקל"ט כ

גילוח הש"ס
בני אדם ולא מתן.
פי ע"ז ד"ג ד"ג כ"ט
ד"ה כס: רש"י ד"ה
מתורגמן מלכות. פי
רש"י שנת דף קל"ט ע"ד
קטן המתורגמן: ד"ה
לא לו. פי מתורגמן
דף קב ע"ב ונכ"ט שס
ד"ה אה
ע"ד.
וכנ"ט חסע יו:

כה"ג
הזן גדול
קב"ה
קדוש
ברוך
הוא
ש"מ
שמע
מיה

שעשה משה יש לו
אבות רוח לכל
רוח. וכתב רבנו
הרד"ק עשרים טו:
* להודיע חתה אהיה
רשעתי טו. א"ר
היהה אהיה זו תורה
שנאמר כ"ט טו
ותורה אור. שבתה ה
י"ח שבתה רשעתי
ברך. וששן זו מילה
שנאמר שש אבני שם
אברך. וקד אלו
תפלין שבראש אשורוש
אחיו של ראש וכן גילו
של ראש. פי אשורוש
אח הוא שות לאש. אחיו
של גי כ"ט רב
מתחילתו תד סופו:
ת"ר זו מלכו בכיפה.
אוריב וגו' ואשורוש

* כלומר מאמר זה
עד ויקר חלו מלך שכלם
אין כלן מקומו וכן להלן
דף ט"ז ע"ג ואלו לפני
רבינו ה"י כמות כלן

גילוח הש"ס
בני אדם ולא מתן.
פי ע"ז ד"ג ד"ג כ"ט
ד"ה כס: רש"י ד"ה
מתורגמן מלכות. פי
רש"י שנת דף קל"ט ע"ד
קטן המתורגמן: ד"ה
לא לו. פי מתורגמן
דף קב ע"ב ונכ"ט שס
ד"ה אה
ע"ד.
וכנ"ט חסע יו:

גילוח הש"ס
בני אדם ולא מתן.
פי ע"ז ד"ג ד"ג כ"ט
ד"ה כס: רש"י ד"ה
מתורגמן מלכות. פי
רש"י שנת דף קל"ט ע"ד
קטן המתורגמן: ד"ה
לא לו. פי מתורגמן
דף קב ע"ב ונכ"ט שס
ד"ה אה
ע"ד.
וכנ"ט חסע יו:

גילוח הש"ס
בני אדם ולא מתן.
פי ע"ז ד"ג ד"ג כ"ט
ד"ה כס: רש"י ד"ה
מתורגמן מלכות. פי
רש"י שנת דף קל"ט ע"ד
קטן המתורגמן: ד"ה
לא לו. פי מתורגמן
דף קב ע"ב ונכ"ט שס
ד"ה אה
ע"ד.
וכנ"ט חסע יו: